

Ο ΕΡΜΗΣ

Ετήσια συνδρομή διὰ τὴν Σύρον - - Δραχ. 24.
Διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν - - 26.

Τιμὴ καταχωρήσεως πρὸς λεπτὰ 15- τὸν στίχον
Διὰ τὰ δικαστικά - - 12.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 315.

(ΕΝ ΣΤΡΩ ΤΗΝ 21, ΙΟΥΛΙΟΥ 1845.)

ΕΤΟΣ Ζ'.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Όταν βίβη τις πρόσεπτικὸν βλέμμα εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος κατάστασιν καὶ ἰδίως εἰς τὰ ἐσχάτως συμβῆναι, δὲν δύναται νὰ μὴν ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ κρατικὰ τοῦ ψέστου χεῖρ ὑπάρχει ἐπ' αὐτῆς, καὶ ὅτι ὅλα τὰ δυστυχεύματα τῆς εἰναι τόσαι δοκιμασίαι τείνουν νὰ τὴν κατεστήσωσιν ἐνδοξωτέρην, καὶ προπαρασκευάσῃ λαμψύνην καὶ μεγαλοπρεπὴ τὴν θέσιν τῆς μεταξὺ τῆς οἰκίας τῶν ἐξυγενησμένων ἐθνῶν.

Ἄν μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν τῆς 3ης. Σεπτεμβρίου τὴν καθιέρωσιν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, δὲν λον συμβῇ ἐν τῇ Ἑλλάδι ὅσα κατετάραξαν ὅπουσιν τάξιν καὶ κατετρόμαξαν τοὺς φίλους τῆς εὐθυμερίας, καὶ ἂν τὸ μοναρχικὸν στοιχεῖον ἤθελον ἀποκτήσῃ διὰ τὴν προτέρην σεβασμιότητα καὶ βεβαιότητα τοῦ χωρὶς νησυχίας ποσὸς ὁ τύπος, ἤθελον ἀποδώσῃ τὸ φαινόμενον οὗ οὐκ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἀπλότητα πνεύματος (bonhomie) τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἤθελον τούτοις χαρὰς ὡς ἀνθρώπους συνειδημένους νὰ κύπτωσι τὸν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ ἰσχυροτέρου ὁποιοσδήποτε ἤθελον εἶσθαι. ὅταν μετὰ τὴν τοιαύτης ἀγρυπσίας καὶ διὰφορᾶς διηγογραφικῆς καὶ Γερουσιαστικῆς, πρόσθετος καὶ τὴν τῆς μειοψηφίας τῆς Βουλῆς, μεταξὺ τοσαύτης πρὸς τὴν ἀναρχίας τῆς ἀγρίας καταφορᾶς κατὰ τοῦ θρόνου καὶ δυναστείας, μεταξὺ, τέλος, τοιαύτης πάλῃς θριζμυθίας πρὸς τὴν ἐνομίαν καὶ τὴν τάξιν τῆς ἀσυγκρίτως μεγαλτέρας ἐθνικῆς μερίδος, ὁ δὲ θρόνος καὶ ἡ δυναστεία μένει κρατύνονται καὶ κατὰσταίνονται ζυγισσόμενα, ὅλα ταῦτα ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπνέεται ἀπὸ αἰσθήματα πατριωτισμοῦ, ἔχει νοῦν καὶ εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐκτιμήσῃ τ' ἀγαθὰ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἐνομίας, τὰ κατὰσταίνοντα τὰ ἐννηχῆ καὶ ἐδοξῇ.

Όπου μία ἀκόλαστος δημοσιογραφία προσπαθεῖ διὰ τῶν μέσων τῆς πειθοῦς νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν λαὸν ἰδέαν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον καὶ ὁ θρόνος ἐπιβουλεύονται τὸν πατέρα τοῦ θρησκείαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὀρεῖται πολιτικὴν ἀναγέννησιν καὶ τὴν αὐτονομίαν του· μὴ ἔχοντος ἀντιπολίτευσιν πέμπει εἰς τὰς ἐπαρχίας ἄλλους διὰ νὰ πείσῃ περὶ τούτου τὸν λαὸν καὶ διὰ τοῦ πρῶτου λόγου, ὁ δὲ λαὸς μετὰ τοιοῦτο καὶ τοσοῦτους πειρασμοὺς κατανοῶν ὅτι ὅλα τὰ καὶ ταῦτα εἶναι διαβολαὶ καὶ σκευωραὶ ἀνθρώπων ἐνοημένων καὶ ἰδιοτελῶν ἡσυχάζει, τι ἄλλο παρεμὶ τὸ φαινόμενον τοῦτον, εἰμὴ νοῦν, πατριωτισμὸν καὶ ὅπου μία ἀντιπολίτευσις ἀκάθετος, ὡς εἴρηται, ἐξυμνοῦν ἕνα ἀκόλαστον τύπον προσπαθεῖ διὰ τῶν μέσων τῆς ἀπάτης, τῆς διὰφορᾶς καὶ τῆς βλαστημίας ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν λαὸν τὴν πεποιθήσιν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον καὶ ὁ θρόνος ἐπιβουλεύονται τὸ πολίτευμα καὶ τὰς ἐλευθερίας, ὁ δὲ λαὸς κατανοῶν πόσον ὀλέθριαι εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ αἱ τῆς ἀντιπολίτευσως αὐτῆς,

θεωρεῖ μὲ περιττόνησιν καὶ ὡς καταχθόνια τὰ μέσα τῶν ὁποίων καὶ ἐκ χρησὶν αὐτῇ διὰ ν' ἀνταρξίωσιν τὸν τόπον, καὶ μένει ἡττοχὸς καὶ ἀτάραχος εἰς τὰς συνθήκας ἐργασίας του, τί ἄλλο παρεμφάνει τὸ φαινόμενον τοῦτο εἰμὴ νοῦν, πατριωτισμὸν καὶ πολιτικὴν ἀνατροφήν; Ὅρθως λοιπὸν εἰπομεν ὅτι ὅταν βίβη τις πρόσεπτικὸν βλέμμα εἰς τὰ ἐσχάτως ἐν τῇ Ἑλλάδι συμβαίνοντα, θέλει ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ κρατικὰ τοῦ ψέστου χεῖρ ὑπάρχει ἐπ' αὐτῆς, καὶ ὅτι ὅλα τὰ δυστυχεύματα τῆς εἶναι τόσαι δοκιμασίαι, τείνουν εἰς τὸ νὰ τὴν καταστήσωσιν ἐνδοξωτέρην, καὶ προπαρασκευάσῃ λαμψύνην καὶ μεγαλοπρεπὴ τὴν θέσιν τῆς μεταξὺ τῆς οἰκογενείας τῶν ἐξυγενησμένων ἐθνῶν.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ ὑπουργοὶ του συνενοηθέντες μετὰ τῶν δυνάμεων τῆς Γερμανίας, καὶ μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Γαλλίας ἐπιβουλεύονται τὸ συνταγματικὸν μας πολίτευμα, τὰ δὲ ὄργανα τοῦ τύπου τὰ ὅποια ὑποστηρίζουν τὸν θρόνον καὶ τὸ ὑπουργεῖον συντρέχουν εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν, εἴτε ἐκ τυφλότητος, ἀπειροκαλίας καὶ ἀμαθίας, εἴτε ἐκ κακῆς πίστεως. Ταῦτα ἀδιαλείπτως διὰκρύβει ἡ ἀντιπολίτευσις, ταῦτα φωνάζει ἀκαταπαύστως ὁ ἀκόλαστος τύπος τῆς.

Πολλοὶ ἐπιληρθέντες τοῦ θέματος αὐτοῦ ἀπεδείχθημεν ὡς μαθητικὴν ἀλήθειαν, ὅτι οἱ ἐπιβουλεύοντες τὸ Σύνταγμα μας, τὰς ἐθνικὰς μας ἐλευθερίας, τὴν εὐθυμερίαν τῆς πατρίδος μας καὶ τὸ λαμπρὸν αὐτῆς μέλλον εἶναι οἱ ἀντιπολιτεύοντες· ἀπεδείχθημεν δηλαδὴ ὅτι μόνη ἡ ἀναρχία δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν πραγμάτων μας ἐπέμβασιν, αὕτη δὲ θέλει καταστρέψῃ τὸ Σύνταγματικὸν μας πολίτευμα, ἐπερὶ τούτου ταῦτοχρόνως τὰ μεγαλτέρα εἰς τὸν τόπον μας δυστυχήματα, καὶ οἱ ἀντιπολιτεύοντες ὡς προκαλοῦντες τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν ἐμφύλιον ῥῆξιν εἶναι ἐπιβουλαὶ πρὸς τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα μας. Ἀλλὰ καὶ οὕτως τὰ πράγματα ἤδη, τὰ ἐσχάτως δηλαδὴ συμβαίνοντα, συντρέχουν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης μας, καὶ ἰδοὺ πῶς.

Ἄν τὸ ὑπουργεῖον ἀφ' ἑνὸς σύμφωνον μὲ τὸν θρόνον καὶ τὰς Κυβερνήσεις τῆς Γερμανίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Αὐστρίας ἤθελον ἐπιβουλεύεσθαι τὸ Σύνταγμα, ὡς διατείνεται ἡ ἀντιπολίτευσις, δὲν ἤθελε δεκνύει τοιαύτην ἀπαραδίγμητιστον μακροθυμίαν καὶ ἀνοχὴν εἰς τὰς συκοφαντίας καὶ βλαστημίας τὰς γενομένας κατ' αὐτοῦ ἐντὸς τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς ἀπὸ ἀνθρώπων φανατικῶν, πατρισταῶν καὶ ἐνεργούντων ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς τῆς πατρίδος μας, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τ' ἀκαθίστα πλῆθη τῶν καὶ διὰ νὰ ἐκκατασταθῇ ὡς ἤθελον ἀνέχεσθαι τὴν ἀκολασίαν τοῦ τύπου τῆς ἀντιπολίτευσως, ἥτις κατέστη μοναδικὸν παραδειγμα εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν ἐθνῶν ἱστορίαν διὰ τὴν ἀγρυπσίαν καὶ τὴν κακοήθειάν του· ἤθελον ἀπεναντίας δράξῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸ νὰ ἐρεθίσῃ ἐπὶ μᾶλλον τὰ εἰς τὴν ἀναρχίαν τείνοντα ἀπενενοημένα πνεύματα, διὰ νὰ δοθῇ ἐντεῦθεν ἀφορμὴ εἰς ταραχὰς καὶ ῥήξεις, συνέπειαν τῶν ὁποίων ἤθελον εἶσθαι ἀναμφύβως ἡ ξένη ἐπέμβασις, δι' ἣς μόνον δύναται νὰ καταστραφῇ τὸ σύνταγμα καὶ αἱ ἐθνικὰς μας ἐλευθερίαι. Ἄν δὲ ἀφ' ἐτέρου ὁ βασιλεὺς μας, ὁ τύπος, ὡς πολλοὶ εἴπομεν, τῆς ἀρετῆς, τῆς τιμιότητος καὶ τῆς καλῆς πίστεως, ἤθελε φέρεσθαι ἐ-

πιβούλως κατὰ τοῦ Συντάγματος, ὡς διατείνεται ἡ ἀντιπολίτευσις, τὸ μόνον μέσον δι' οὗ ἡ δύναμις νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ ἤθελον εἶσθαι τὸ νὰ ἐνδῶτῃ εἰς τὰς ἀξιώσεις αὐτῆς, καὶ ῥίπτων τὸ ὑπερυγιῶν, διὰ τῆς βεβήτης τοῦ ὁποίου διατηρεῖται ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία εἰς ὅλον τὸ κράτος, ἤθελε διορίσῃ νέους ὑπουργοὺς ἐκ τῶν ἀξιούτων τὴν θέσιν ταύτην, ἀνθρώπους μήτε τὴν ἐθνικὴν εὐσίαν ἀπολαμβάνοντες, μήτε τὴν παρσενικὴν βεβήτητα ἢ ἐπιβρόχην εἰς τὸν τόπον ἔχοντες, καὶ οὕτως εἰσχυρομένης βεβήτητος τῆς ἀταξίας καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναρχίας, νὰ δοθῇ τρανὸν δείγμα ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν δύνανται νὰ κυβερνηθῶσιν ἀνευ σιδηρᾶς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν βίβδου, καὶ νὰ δικαιολογηθῇ ἡ διὰ ξένου στρατοῦ ἐπέμβασις, ἀπὸ μόνον τὴν ὁποίαν δυνάμειν νὰ φοβηθῶμεν τὴν καταστροφὴν τοῦ Συντάγματος μας. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς μας πιστὸς εἰς τὸν ὅρκον τὸν ὁποῖον πνεύματι ἐνώπιον τοῦ καὶ ἀνθρώπων ἔδωκεν οἱ παρεδέχθη τὸ Σύνταγμα, μακρὰν τοῦ νὰ ἐνεργῇ μὲ τρόπον ἐπιβουλον κατ' αὐτοῦ, ὑποστηρίζει τὸ ὑπουργεῖον του, διότι τὸ θεωρεῖ ἔχον ὅλα τὰ προσόντα δι' οὗ δύναται νὰ διατηρηθῇ ἡ ἡσυχία καὶ ἡ τάξις εἰς τὸ κράτος, τὸ ἐνισχύει διὰ τῆς ἐνομίας του, καὶ εἶναι ἐτοιμὸς νὰ ἐκκαταστήσῃ καὶ αὐτὸ τὸ περὶ διορισμοῦ γενοισαμένων βασιλικῶν πλεονέκτημα ὑπὲρ τῆς συντηρητικῆς του, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξαρτᾶται ἡ διατήρησις τῆς ἡσυχίας, δι' ἣς ἤθελον ματαιωθῇ ὅλοι οἱ σκοποὶ τῆς ἀντιπολίτευσως, τῆς προκαλούσης τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν ξένην ἐπέμβασιν, τῆς ἀληθῶς ἐπιβουλεύουσιν τὸ Σύνταγμα.

Ἀπὸ διαφορᾶς ἀλληλογραφίας τῆς πρωτεύουσος ἐπληροφόρηθημεν ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Σιδηρὸς Βασιλεὺς μας διώρισεν ἐσχάτως νέους Γερουσιαστὰς, κατὰ τινὰς μὲν 18 καὶ ἄλλους δὲ 16 καὶ ἄλλους 14, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν τὴν πλειονοψηφίαν τὸ ὑπουργεῖον του, καὶ διὰ νὰ καταστῇ τὴν ἀντικεινωτικὴν τάσιν τῆς πλειονοψηφίας αὐτοῦ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος, τὸ ὁποῖον λησμονήσαν τὸν Συνταγματικὸν σκοπὸν τῆς δημιουργίας του καὶ τὴν ἀποστολὴν του, κατέστη στοιχεῖον ἀναρχικὸν ἀντὶ συντηρητικοῦ, ὁποῖον ὤφειλε νὰ ᾔται.

Μολοντοὶ ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ ὁ τύπος τῆς κατέβαλον πᾶσαν προσπάθειαν διὰ ν' ἀποτρέψῃ τὴν Α. Μ. ἀπὸ τὸ μέτρον αὐτὸ, παρκαλοῦντες τὴν ἰνὰ φανῇ φειδωλὸς εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματός της αὐτοῦ ἀπέτυχεν καὶ κατὰ τοῦτο, καὶ ἡ Α. Μ. δι' αὐτὴν, διὰ τῆς θυσίας ταύτης, τρανὸν δείγμα τῆς πρὸς τὸ ἔθνος πατρικῆς του ἀγάπης, καὶ περὶ τοῦ πόσον περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὴν στερέωσιν τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν εὐθυμερίαν τῶν λαῶν του, τὴν ἀπὸ μόνον τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἡσυχίαν προσδοκώμενην.

Εἰς ποίαν ἄλλην περίστασιν κρισιμωτέρην παρὰ εἰς τὴν ἐνεσώτην, καθ' ἣν ῥόκεται περὶ τῶν ὅλων, καθ' ἣν δηλαδὴ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπιβουλεύεται καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον θρόνον καὶ τὴν δυναστείαν ἤθελε φανῇ γενναῖα καὶ ἐλευθέρως ἡ Α. Μ. καθάσον ἀφορὰ τὰ δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα τῆς; Ἡ τί ἤθελον ὑποθέσῃ καὶ αὐτοὶ οἱ εἰλικρινῶς εἰς τὸν θρόνον ἀφοσιωμένοι, ἂν ἡ Α. Μ. ἐνδεδύσῃ εἰς τὰς δολίους προτροπὰς καὶ τὰς φω-

εἶναι ἀδύνατον νὰ σιωπήσῃ καὶ νὰ βαδίσῃ πώποτε εἰς τὸν δρόμον τοῦ κατήκοντος καὶ τῆς τιμιότητος.

Ἄν ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς ἤθελε πράξει ὡς ἀνωτέρω ἐθεθέσαμεν, ἤθελεν κατὰ τὴν κατὰ φανὴν πόσον ἀνεξαρτήτως διαχειρίζοντα τὸν τύπον οἱ κύριοι συναδελφοί μας οὗτοι, καὶ ἤθελεν παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ συκοφαντῶσι καὶ ὑβρίζωσι τὸ ἔθνος τὸν τέσσαρα τοῦλάχιστον ὄργανα τοῦ Ἐλ. ληνικοῦ τύπου.

Καταχωροῦμεν τὴν ἐπομένην διατριβὴν ἐκ τοῦ Ἐλ. ληνικοῦ Μηνύτορος ὡς ἀρκετὰ περιέργον.

Κύριε Συντάκτα.

Ἐγὼ οἱ Μαυροκορδατικοὶ φαίνονται τοσοῦτον θριαμβεύοντες, θέλεις νὰ μάθῃς τί συμβαίνει εἰς τὸ στρατόπεδόν των; ἰδοὺ τί ἐπληροφόρησάν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀγνωστον ἢ ἐν τούτοις εἶναι ἐπανάγκης νὰ γίνῃ κατὰ δῆλον.

Ἀνθρώπος τοῦ ὁποῖου θέλω νὰ σιωπήσω τὸ ὄνομα, εἰς ἐκ τῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας ὑποστηρικτῶν τοῦ ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου, κτηματίας ἰσχυρώτατος καὶ ἐξασκῶν ἀδιαφιλονίκητον ἐπιρρῶν, ἀπεφάσισεν ἐσχάτως, πιστεύσας εἰς ὅσα δημοσιεύει ὁ τύπος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, νὰ μεταβῇ, εἰς τὰς Ἀθήνας, διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν ὀριστικὸν θρίαμβον τῶν πολιτικῶν φίλων του.

Εἶχεν οὖτος τὴν ἀπλότητα νὰ πιστεύσῃ εἰς τὴν Ἀναμύρῳσιν, τὴν Ἐλπίδα, τὸν Ταχυδρόμον τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὴν Καρτερίαν, ἢ τὸν ἐφαινετο ὅτι ἄμα φθάσῃ θέλει συμμίζει τοῦ πλεονεκτήματος τῆς νίκης, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἤλπιε εἰς ἐνεργητικῶς συνέπραξιν. Ἀνεχώρησε λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν του πρὸ δέκα ἡμερῶν καὶ ἐφθασεν εἰς τὰς Ἀθήνας μίαν ἢ δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἄκαρπον ψήφωσιν, τῆς ὁποίας ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ κοινὴ ἡττα τῶν φιλορθοδόξων ἡνωμένων μετὰ τῶν Μαυροκορδατικῶν.

Πρώτη φροντίς του ὑπῆρξε νὰ ὑπάγῃ εἰς μίαν συνένωσιν ἀπὸ τὰς ὁποίας γνωρίζεις, δηλαδή εἰς ἐν club ὅπου ἀπὸ τῆς ἡμέρας συνεχρῶνται ὅλοι οἱ Μαυροκορδατικοί. Τὴν ἡμέραν ταύτην εὗρίσκετο αὐτόθι καὶ ὁ κύριος Μαυροκορδάτος, ἐγένετο δὲ θερμὴ συνδιάλεξις.

Ὁ ἐπαρχιώτης οὗτος προσεβλήθη κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τὴν δυσανεκτικὴν ἥτις ἐφαινετο ἐξωγραφισμένη εἰς ὅλων τὰ πρόσωπα, καὶ δὲν ἤξευρε πῶς νὰ συμβιάσῃ τοῦτο μετὰ τὸν ἀπότομον τίπον καὶ τὸ αὐθάδες λεκτικὸν τῶν ἐφημερίδων, αἱ ὁποῖαι ἕως εἰς τὴν ἄκραν τῆς ἐπαρχίας του εἶχον ἐπιφέρει τὰς γλυκυτέρας ἐλπίδας.

Ὡς μουσαφίρης δὲ καὶ νεοελθὼν ἐξήγησε νὰ λάβῃ γνώσιν τῆς καταστάσεώς των, καὶ παρευθὺς παραστατικῶς μορφασμὸς ἐξήγησεν εἰς αὐτὸν ὅτι ἐπερίμενε καλῆτερα πράγματα ἂν ὅσα ἐμελλε νὰ πληροπορηθῇ.

Τὸν ἐπληροφόρησαν περὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ἀφορῶν τὸν ὀργανισμὸν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, περὶ τῶν ἀξιώσεων τῶν φιλορθοδόξων, καὶ περὶ τῆς ὠφελείας τὴν ὁποίαν ἠδύναντο ἐντεῦθεν νὰ ἐλπίσωσιν.

Ὁ Ἐπαρχιώτης ἤρχισε νὰ σκέπτεται. Τὸν ἐφαινετο ὅτι βλέπει ἀδιέξοδον ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀπεπληρήθησαν, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν εὗρίσκετο καὶ αὐτὸς ἀποπεπληνημένος. ἤρχισε λοιπὸν νὰ ἀμφιβάλλῃ διὰ τὴν ἐκάνστητα τῶν φίλων του, καὶ ἡ φυσιογνωμία του ἐπρόδιδε τὴν ἀνησυχίαν του ὡς πρὸς τὴν ἐκδοσιν περὶ τῆς ὁποίας ἐκαυχῶντο οἱ φίλοι του.

Ἐπὶ τέλους εἶπε, θεωρῶν ἀτενῶς τὴν ἐμῆγυριν. Ποῖον μέρος ἐλάβετε ὑμεῖς;

— Τὸ τῶν Ναππαίων.

— Τὸ τῶν Ναππαίων; καὶ ἐφηγορήσατε μετὰ τῶν . . .

— Μετὰ τῶν Ναππαίων.

Ὁ ἐπαρχιώτης ἀνεπήδησεν ἐπὶ τοῦ καθίσματος τοῦ δάκνων τὰ χεῖλα του μετὰ ὀργήν, τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ.

— Ἐφηγορήσατε μετὰ τῶν Ναππαίων . . . καὶ ἐκερδίσατε;

— Ἐχάσαμεν.

— Ἐχάσατε! ἐφώναξεν ὁ ἐπαρχιώτης σηκωθείς ὀρθος, καὶ ὠχρὸς ἀπὸ ὀργὴν καὶ δυσανεκτικίαν.

— Ναί. ἀλλ' ἡ συμμαχία ἐτελέσθη, καὶ ταχάως. . .

— Ἡ συμμαχία! ἀλλὰ πρὸς ὁλεθρὸν μας ἐτελέσθη ἡ συμμαχία αὕτη δυστυχῆς. Ἡ συμμαχία αὕτη εἶναι αὐτοχειρία μας καὶ στραφεῖς πρὸς τὸν κύριον Μαυροκορδάτον ἐξηκολούθησε λέγων. Ἡ συμμαχία αὕτη εἶναι ὁλεθρὸς τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ πολιτικοῦ μέλλοντός σου. Καὶ διατὶ δὲν εἰδείξατε φρόνησιν, ὥστε νὰ δυνηθῇτε νὰ γνωρίσῃτε τοῦτο; Εὖγε κύριοι, ἀξιόλογα πράττει τις ἐμπιστευόμενος εἰς ὑμᾶς τὴν τιμὴν καὶ τὰ συμφέροντά του.

ἤρχισεν ἐπομένως νὰ περιφέρεται ὁ ἐπαρχιώτης μας κατὰ μῆκος καὶ πλάτος τῆς αἰθούσης, ῥίπτων δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ βλέμμα ὀργῆς καὶ περιφρονήσεως.

Βυθίσαι σιωπὴ συνέβη πρὸ τινων στιγμῶν, καὶ οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ ὑψώσῃ τοὺς ὀφθαλμούς του ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ κριτοῦ, ὅστις ἐμέμετο τὴν πολιτικὴν τῆς συμμορίας.

Εἰς ἐκ τῶν περισεπτώων, τέλος, μετὰ τρέμουσαν φωνὴν ἐξέφρασε τὰς ἐξῆς λέξεις.

— Τί ἐπρεπε λοιπὸν νὰ κάμωμεν;

— Τί ἐπρεπε νὰ κάμετε; ἀπήντησε μετὰ φωνὴν πάλαιον ἀπὸ ἀγανάκτησιν ὁ χωρικός, τοῦ ὁποῖου ἡ ὀργὴ ἠῤῥαεν. Ἐπρεπε νὰ μείνετε πιστοὶ εἰς τὰς ἀρχὰς μας. Ἡ φιλορθοδοξία ἠθέλησε νὰ ὑψώσῃ ἐκ νέου τὴν κεφαλὴν ἐπρεπε λοιπὸν νὰ κτυπήσατε τὴν Ὑδραν ταύτην μετὰ τὸ ῥύπαλον. Δὲν ἐπρόκειτο πλέον περὶ τοῦ Κωλέττου, ἐπρόκειτο περὶ τῶν ἀρχῶν μας, περὶ ἡμῶν καὶ περὶ τῆς πατρίδος μας τὴν ὁποίαν πολλὰ συχνὰ λημονοῦμεν.

Ἐπομένως ἐπρόσθεσεν ἱσχυμένως ἀποτόμως ἐνώπιον τοῦ κυρίου Μαυροκορδάτου. Διατὶ δὲν κατενοήσατε κύριε, ὅτι μὲνων πιστὸς εἰς τὰ προηγούμενά σου ἐκτός τοῦ ὅτι ἤθελες πράξει ἔργον τιμῆς καὶ σταθερότητος, ἤθελες κερδίσει εἰς μίαν στιγμὴν ὅτι σὲ ἔκαμε νὰ χάσῃς ὁ Κωλέτης; Οἱ Ναππικοὶ σύμμαχοι τοῦ Κωλέττου τὸν ἐπρόδιδον προδίδοντες ἐνταυτῷ τὸν θρόνον; τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων ἂν ἐνὸς μὲν δὲν ἤθελες συντροφεύει μετὰ μίαν ἀπόπειραν τὴν ὁποίαν ἡ κοινὴ γνώμη, ἔσο βέβαιος, θέλει κατακρίνει, καὶ ἂν ἐτέρου ἤθελες θεωρηθῇ ὡς σωτὴρ τοῦ Κωλέττου κατὰ τῆς προφανοῦς ἀπιστίας τῶν συμμάχων του, διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὁποίων πολλὰκις ἡμεῖς οἱ ἴδιοι τὸν κατεκρίναμεν. Κατανοεῖς οὖν τοιοῦτοτρόπως ἤθελες φανῇ ἀνώτερος τοῦ Κωλέττου, ὅτι δὲ ἢ αὐτὸς ἤθελε παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ σὲ θεωρῇ ὡς ἀντιπάλον; Δὲν συναισθάνεσθαι ὅτι ὁ Κωλέτης ἤθελε σὲ θεωρῇ τότε ὡς μέλλοντα καὶ ἀνακτόμενον σὺν τροφόν; Ἀλλ' ὄχι. Σὺ συνέπραξας μετὰ τῶν Ναππαίων ὡς νὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐλπίσῃς τὴν λήθην τῶν παρελθόντων. Νῦν δὲ ὅτε ὁ Κωλέτης εἰς τὸ πείσμα σου καὶ εἰς τὸ πείσμα τῶν Ναππαίων ἠδυνήθη μόνος ν' ἀποσπᾷ τὸν θρόνον καὶ τὸ σύνταγμα ἀπὸ τοῦς ὄνυχας τῆς φιλορθοδοξίας, κατὰστρεψὼν ἂν θύνασαι τὴν σφιγκτότητα συνδεμένην καὶ νικητικὴν πλειονοψηφίαν, ἥτις τοῦ λοιποῦ τὸν περιστοιχίζει καὶ τὸν ὑποστηρίζει. Ἀπόσπασον ἂν αὐτοῦ διὰ τῶν ἐφημερίδων σου, ἂν θύνασαι, τὰς συνεπείας τῆς τελευταίας ἐπιτηδεύσεώς του. Τὸ κατ' ἐμὲ, δὲν ἔχω πλέον κάμειαν πίστιν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀντιπολιτεύσεώς μας. Ἀναχωρῶ λοιπὸν καὶ ἐπιστρέφω εἰς τὴν ἐπαρχίαν μου, ὅπου θέλω μένει ἡσυχος καὶ συμβουλεύω καὶ ὑμᾶς νὰ πράξητε τὸ αὐτό. Χαίρετε κύριοι! — Ἀς λησμονηθῶσι τὰ παρελθόντα, ἐπρόσθεσεν οὗτος τείνων τὴν χεῖρα του πρὸς τὸν κύριον Μαυροκορδάτον. Ναί, ἂς λησμονηθῶσι τὰ παρελθόντα. Ἀλλ' ἂν τοῦ λοιποῦ προτεθῇ νὰ σχετισθῶ μαζὺ σου πολιτικῶς, θέλω νὰ ῥῆμαι διευθυντὴς καὶ ὄχι ὄργανον. Μάθε καλῶς ὅτι ἀπὸ τοῦδε αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν ἐκανώτερόν σου καὶ ἀξιώτερόν τοῦ δικαίου.

Ἐν τούτοις ἀπεμακρύνθη ἀπ' αὐτοῦ, ἀναβὰς εἰς τὸν ἔκρον του καὶ αὐθιμὲρόν διευθύνθη εἰς τὸ χωρίον του.

Ἰδοὺ κύριε Συντάκτα, διὰ μ' ἐδιηγήθησαν (se non è vero è ben trovato.

Ἀναγινώσκωμεν προσέτι τὸ ἐπόμενον ἄρθρον εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Μηνύτορα.

Αἱ Μαυροκορδατικαὶ ἐφημερίδες ἐξακολουθοῦν νὰ πράγματευνται περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Μακρυγιάννη, ὡς περὶ σπουδαίου πράγματος, καὶ τινες προσποιῶνται ὅτι πιστεύουν τὴν ὑπαρξίν τῆς συνομοσπαστικῆς τῆς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀξιοματικοῦ καταμνησθείσης. Περιμένοντα ἡ ἀντιπολίτευσις τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐξακολουθούσης ἤδη προανακρίσεως, φαίνεται ὅτι ἐπιτυχᾶναι πρὸ πάντων ἐναντίον τῶν ὁσὶ δὲν θέλουν νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν κοινὴν γνώμην, ὡς πρὸς τὰ γεγονότα περὶ ὧν ἡ δικαιοσύνη κάμνει ἐρεῦνας τὴν στιγμὴν ταύτην. Ἀλλ' ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκτιμήσῃ τοὺς φόβους τοῦς ὁποίους προσποιεῖται ὅτι αἰσθάνεται ὁ Μαυροκορδατικὸς τύπος, ἂς ἐρωτήσῃ ἂν πραγματικῶς δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀντισυνταγματικὸν κάμμα, τίς εἶναι ὁ Στρατηγὸς Μακρυγιάννης, καὶ ποῖαν ἐμπιστοσύνην δύνανται νὰ ἔχωσιν αἱ διαβεβαιώσεις του.

Ὁ Στρατηγὸς Μακρυγιάννης εἶναι εἰς ἐκ τῶν παλαιῶν στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον μέρος εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας πολέμους. Ἐκαμε τὸ χρέος του ὡς πολλοὶ ἄλλοι, μὴτε περισσότερον μὴτε ὀλιγώτερον ὅλοι δὲ οἱ τῶν ὀπλων σύντροφοί του λέγουν ὅτι ὁ βαθμὸς τὸν ὁποῖον κατέχει ἤλθῃ τὸν ἀνταμείβει δαψιλῶς διὰ τὰς εἰς τὸν τόπον ἐκδουλεύσεις του. Πρὸ τινων ἐτῶν ἡ διαγωγή τοῦ στρατηγοῦ Μακρυγιάννη ἀπεδείκνυν ἐνέργειαν φιλοδοξίαν ἡνωμένην μετὰ ἀλόκοτον διανοητικὴν ἀδυναμίαν. Πάντοτε ἀνήσυχος, τεταραγμένος, μελαγχολικός καὶ δυσανεκτικὸς ὁ Στρατηγὸς Μακρυγιάννης, ζητεῖ πρὸ τινος καιροῦ τὰ μέσα τοῦ ν' ἀναπτύξῃ τὸ εὐρὺ πεπρωμένον, τὸ ὁποῖον νομίζει ὅτι ἐναπόκειται εἰς αὐτὸν νὰ ἐκτελέσῃ ἀπελπισθεὶς δὲ ἀπὸ ὁλοῦς τοὺς συμπολίτας του, ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ καὶ ἀπὸ τὸν κόσμον ὁλόκληρον ἐπεκαλέσθη πρὸ τινος καιροῦ ὑπερφυσικὴν τινα ἐξουσίαν. Ἐντεῦθεν ὁ Στρατηγὸς Μακρυγιάννης κατέστη περίφημος εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ τὰς σχέσεις του μετὰ τὰς μαγικὰς δυνάμεις, καθότι προστρέχει εἰς τὴν μαγίαν διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ ἐνεστώ, καὶ τὸ μέλλον, καὶ τὸ πρῶτον τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ παύσῃ εἰς τὴν μίαν καὶ τὴν ἄλλην περίστασιν. Ἡ συναναστροφή του μετὰ τῶν ἀθιγγάνων καὶ τῶν χειροσκόπων εἶναι εἰς ὅλους γνωστὴ, καὶ ὁ Στρατηγὸς δὲν φροντίζει καὶ κρατήσῃ μουσικὴν τὴν ἐπιρρῶν τὴν ὁποίαν ἐξασκοῦν ἐπ' αὐτοῦ οἱ χρησμοὶ καὶ αἱ προφητεῖαι των. Ἐνθυμῶνται πολλοὶ ὅτι πρὸ ἑξ μηνῶν ὁ Στρατηγὸς Μακρυγιάννης ἀξίων ἑαυτὸν μαγευμένον μετέβη εἰς τὴν Τήνον διὰ νὰ προσκυνήσῃ τὴν Παναγίαν. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ἀκαταπαύστως ζητεῖ τὸ ἀγνωστον, καὶ οἱ ἀθιγγανοὶ τῆς ἐπαρχίας ὠρελοῦνται ἀπὸ τὴν εὐπιστίαν τοῦ στρατηγοῦ. Σύμφωνα μετὰ τὴν γνώμην, τοὺς χρησμούς καὶ τὰς ὑποσχέσεις των, ὅταν ἐνεργῇ ὁ Στρατηγὸς Μακρυγιάννης αὐτοὶ εἶναι ἀπόντες, ὅταν ὀμιλῇ σιωποῦν ἢ ὅταν κρύπτει ἐπαναφαίνονται. Εἶναι γνωστὸν ὅτι μάγισσά τις κατὰ πρῶτον ἀνέφερεν εἰς τὸν Στρατηγὸν τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους διατρέχει τὸ Σύνταγμα, ἢ τοὺς ὅσοι ἐπαπαύσῃ τὴν ἀτομικὴν του ὑπαρξίν. Μετὰ τινὰ καιρὸν ἐπῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ ἀντίγραφου τοῦ τύπου τοῦ ὅρκου τῶν συνομωτῶν, ἡμέρας δὲ τινὰς μετὰ ταῦτα εἰδοποιήθη ὅτι ἐπιβουλεύεται ἡ ζωὴ του.

Ἀς ἐκλεχθῇ ἡδὴ μία ἐκ τῶν ἐπομένων δύο ὑποθέσεων ἢ ὅτι ὁ Στρατηγὸς Μακρυγιάννης τήκεται ἀπὸ ἀλλόκοτον ἀσθένειαν, ἢ ὅτι ἐνασχολεῖται εἰς ἀγρυπταίαν ὀλίγον ἐντιμον. Ἐν γένει πιστεύεται τὸ πρῶτον, καὶ ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις καρποῦται ἀπὸ τὴν εὐπιστίαν τοῦ στρατηγοῦ Μακρυγιάννη εἰς τὰς μαγείας, τὰς γοητείας καὶ εἰς τὸ δῶρον δευτερεύοντος σκοποῦ ἄλλοι δὲ προσθέτουν ὅτι ἀρέσκει πολὺ εἰς αὐτὸν νὰ παύσῃ τὸ μέρος ἐνὸς νέου Παισιστράτου, καὶ ἄλλοι ἀξιοῦν ὅτι ἡ περὶ ὁλοφρονίας ἀποπειρα, κατὰ τῆς ὁποίας παρακονεῖται, ἐπράχθη ἀπὸ αὐ-

